Written by - மனவை இரா. மர்த்தி , உதவிப் பேராசிரியர், தமிழ்த்தறை, ஸ்ரீ ராமகிருஷ்ணமிஷன் வித்யாலய கலை அறிவியல் கல்லூரி, கோயம்புத்தூர் -20 -
Friday, 19 April 2019 00:51 - Last Updated Friday, 19 April 2019 00:56

தமிழரின் பண்பாட்டு மரபாக இருந்து வருவது நடுகல் வழிபாடாகும். இவ்வழிபாடு இன்று ஆண், பெண் இரண்டு தெய்வங்களுக்கும் நிகழ்த்தப்படுகிறது. ஆனால் தொடக்க காலத்தில் நடுகல் வழிபாடு போரில் உயிர் நீத்த வீரனுக்கும், ஆநிரை மீட்டலின் போது இறந்த வீரனுக்காகவும் நடுகல் எழுப்பப் பட்டு வழிபடப்பட்டன. இம்மரபு பண்பாட்டில் தொடர்மரபாக இருப்பினும் அதன் தன்மை சிதையும் நிலையில் இருக்கிறது. நடுகல், நெடுங்கல் என்று பொதுப் பெயர் கொண்டு அழகைக்கப்பட்ட நெடுங்கல்கள் எல்லாம் மாற்றுப் பெயர்கள் (நட்டுக்கல் மூனியாண்டி, கருப்பசாமி கல், மூனிஸ்வரன் கல்) இட்டு அழகைக்கப்பட்டு வருகின்றன. அந்நெடுங்கல்லுக்கான தள அதிகாரம் கூறிப்பிட்ட ஓரு சமூகத்தசை சேர்ந்தவர்களுக்கு மூக்கியத்துவப் படுத்தப்படுகிறது. அதில் வழிபாடு நடத்தும் அதிகாரமும் அவர்களுக்கு உரித்தானதாகக் கொள்ளப்படுகிறது. இம்மரபு தொடர்மரபாக பண்பாட்டில் நிகழ்ந்து வந்தால் அதன் தொண்மை மறக்கைக்கபடும். அதன் பெயர் மாற்றமும் மாற்றப்படும். அது கூறித்து களஆய்வு செய்து வெளியிடுவதே இக்கட்டுரையின் நோக்கமாகம்.

□□□□□□□□□□ □□□□□□ □□□□□

“பெருங்கற்காலப் பண்பாட்டின் தொடக்கம் காலம் கி.மு. ஆயிரம் ஆகும். இப்பண்பாடு தமிழகத்தில் வடக்கிலிருந்து தெற்காக மூன்னேறிச் சென்றதாகும். அவ்வாறு செல்லச் செல்ல இதன் காலம் பின்னோக்கிச் சென்றன என்று தொல்லியல் அறிஞர் க. ராஜன் அவர்கள் கூறுகிறார்.”1 ஏனென்றால் வடக்கில் தகடூரிலிருந்து கொங்கு நாடு வரையிலுள்ள பகுதிகளில் தான் அதிகமான நடுகற்கள் கிடைத்துள்ளன. தெற்கு மதுரை, திருநெல்வேலி ஆகிய ஊர்களுக்கு இடம் பெயரும்போது அதிகமாக மூதுமக்கள் தாழிகள் கிடைத்துள்ளன. இத்தன்மையைக் கொண்டு தனெ்பகுதிகளில் கிடைக்கும் நடுகல்கள் அனைத்தும் காலத்தால் பிந்தியவை எனக் கருதமுடிகிறது. பெரும்பான்மையான தொல்லியல் அறிஞகர்கள் இக்கருத்துக்களுக்கு உடன்படுகின்றனர்.

தமிழகத்தில் கிடைக்கின்ற பெருங்கற்கால சின்னங்களில் நெடுங்கல், நடுகல், கற்பதுக்கை ஆகிய அனைத்தும் தகடூர் பகுதியிலும், கொங்கு நாட்டில் கொடுமணல் பகுதிகளிலும் அதிகம் கிடைத்துள்ளன. தனெ்னாட்டில் மதுரை மாவட்டம் உசிலம்பட்டி, விருதுநகா் மாவட்டம் கூன்னூர் போன்ற ஊர்களிலும் இந்நடுகல்கள் நெடுங்கல்லாகக் கிடைத்துள்ளன. இவ்விரு பகுதிகளும் கூறிஞ்சி, முல்லை நிலத்தோடு தொடர்பு கொண்டுள்ள நிலமாகும். இந்நிலங்கள் கால்நடைகளுக்கு மூக்கியத்துவம் கொடுக்கிறது. சங்க காலத்தில் முல்லை நிலத்தில் ஏற்பட்ட ஆநிரை கவர்தல், கவர்ந்த பசுக்களை மீட்டல் இவகைளினால் இறப்பவர்க்கு நடுகல் நடுவதும், கற்பதுக்கை அமைப்பதும் பண்டயை மரபாக இருந்துள்ளன. இது கூறித்து சங்க இலக்கியமும் தொல்காப்பியமும் திறம்படக் உறுதி படுத்துகின்றன.

“பெருங்கற்காலப் பண்பாட்டுச் சின்னங்கள் கூறித்து அன்மையில் களஆய்வு மறேகொண்ட தொல்லியல் ஆய்வாளர்கள் கொங்கு நாட்டில் அதிகமான பெருங்கற்காலச் சின்னங்களும் அதன் அருகிலே நீண்ட நெடிய நெடுங்கல்லும் இருப்பதை கண்டறிந்தனர்.”2 நினைவுச் சின்னங்கள் அமகைக்கும்போது அதன் அருகில் நீண்ட நெடிய நெடுங்கல் அடையாளமாக அமகைக்கும் பழக்கத்தையும்

Written by - மனவை இரா. மாதி, உதவிப் பேராசிரியர், தமிழத்தறை, ஸ்ரீ ராமகிருஷ்ணமிஷன் வித்யாலய கலை அறிவியல் கல்லூரி, கோயம்புத்தூர் -20 -
Friday, 19 April 2019 00:51 - Last Updated Friday, 19 April 2019 00:56

பண்டையோர் மரபாகக் கொண்டுள்ளதுடன் அந்நெடுங்கல்லிற்கு நீர்ப்படையிட்டு படையல்கள் படைத்து வழிபட்டு வந்துள்ளனர். ஆகையால் வடபகுதியில் நெடுங்கல்லுக்குச் செய்துவந்த சடங்குகள் பேனற்று பாண்டிய நாட்டில் கிடைத்த நெடுங்கல்லிற்கும் இச்சடங்குகள் மறையாகச் செய்து வந்துள்ளனர். சிலப்பதிகாரத்தில் சேரன் செங்குட்டுவன் வடக்கில் இமய மலையிலிருந்து கண்ணகிக்கு கல்லெடுத்து கங்கையில் நீராட்டி சேரநாட்டில் கோவில் அமைத்து வழிபட்டு வந்தான் என்று சிலப்பதிகாரம் வாயிலாக அறியமுடிகிறது. ஆகையால் நடுகல் நட்டு வழிபடும் மரபு வடக்கிலிருந்தே தொடங்கப் பட்டவையாகும்.

□□□□□□□□□□ – □□□□□□□□□

நெடுங்கல் என்பது பெருங்கற்காலத்தில் எழுப்பட்ட ஈமச்சின்னமாகும். இக்கல் இறந்தவர்கள் நினைவாக இறந்தவர்களைப் புதைத்த இடத்தில் எழுப்பப்படுவதாகும். “தன் கீழே அல்லது அருகில் கல்அறை, கல்வட்டம், கல்படை, கல்கூவை, கல்திட்டை, கற்கிடை முதலியவகைள் காணப்படும். சில இடங்களில் எந்த வித ஈமப்பொருட்களும் இல்லாமல் வெறும் நெடுங்கல் மட்டும் காணப்படும். இக்கல்லின் மேற்பாறம் கீறல்மானையுடன் காணப்படும். சில இடங்களில் நெடுங்கற்கள் ஓரு கல் அளவிற்கு வட்டத்தின் பகுதியாகவும் அமைந்துள்ளன.”3 இவை தமிழகத்தின் பெரும்பாலான பகுதிகளில், மலைகள் மற்றும் பாறைகள் கிடைக்கும் இடங்களில் காணப்படுகின்றன. ஈரோடு மாவட்டத்தில் கொடுமணல் தகடூர் பகுதியில் திருமால்வாடி, மதுரை மாவட்டத்தில் ச.பாப்பாநாயக்கன்பட்டி, விருதுநகர் மாவட்டத்தில் கூன்னூர் உட்பட பல ஊர்களில் இவை காணப்படுகின்றன. இதனை நாட்டுக்கல் என்றும் அழைக்கப்படுகிறது. நடுகல் என்பது நெடுங்கல்லின் வளர்ச்சியடைந்த வகையாகும். கற்பதுக்கை அமைத்த பின்னர் அதன் அருகில் நடப்படுவது நெடுங்கல். இதனை சங்க இலக்கியம் திறம்படக் கூறுகிறது.

புறநானூறு இதனை,

“பரலுடை மருங்கின் பதுக்கை சேர்த்தி
இனி நட்டனரே கல்லும்” (புறம்.264).

அகநானூறு இதனை,

“சிலை ஏறட்ட கணைவீழ் வம்பலர்
உயர்பதுக்கை இவர்ந்த அதர்கொடி அதிரல்
நெடுநிலைநடுகல்” (அகம்.289) என்றும்,

“பிடிமடித் தன்ன கூறும்பொறை
நட்ட பேலும் நடாஅ நெடுங்கல்” (அகம்.269)

என்றும் கூறிப்பிடுகின்றன. இந்நெடுநிலைகை கற்களே பிற்காலத்தில் நடுகற்களாக மாற்றம் பெற்றன. இந்நடுகற்கள் “மறவர், எயினர், மழவர், வேடர், கோவலர், வடுகர், கள்வர், பறையர், பாணர் ஆகிய கூட்டிகளைச் சேர்ந்த சவேகன், இளமக்கள், இளையோர், ஆள், இளமகன், அடியாள், அடியார், மன்றாடி, தொறுவாளன் ஆகியோருக்கே பெரும்பாலும் எடுக்கப்பட்டன.”4 என்று பூலவா சி.ராசு கல்வெட்டு ஆய்வாளர்

Written by - மனவை இரா. மர்த்தி , உதவிப் பேராசிரியர், தமிழ்த்தறை, ஸ்ரீ ராமகிருஷ்ணமிஷன் வித்யாலய கலை அறிவியல் கல்லூரி, கோயம்புத்தூர் -20 -
Friday, 19 April 2019 00:51 - Last Updated Friday, 19 April 2019 00:56

அவர்கள் தொல்லியல் நோக்கில் சங்க காலம் என்ம் கட்டுரையில் குறிப்பிட்டுள்ளார். இக்கூடிகள் எல்லாம் சங்க காலப் பண்பாட்டின் தொல்கூடிகளாகும்.

□□□□□□□□□□ □□□□□□□□

வழிபாடு தொல்கூடிமக்களிடத்தில் பெருங்கற்காலத்திற்கு முன்பு வழக்கில் இருந்து வருகின்றன. அதில் இறந்தவர்களை வணங்கும் மரபு பெருங்கற்காலப் பண்பாட்டிற்கும் பின்பு வளர்ச்சி பெற்றன. தொல்காப்பியம், சங்க இலக்கியம், சிலப்பதிகாரம் இது பற்றி விரிவாகப் பேசுகிறது. இச்சடங்குகள் எல்லாம் உயிர் நீத்தவரின் நினைவாக கல்நட்டு வழிபடும் மரபாக இருந்தன. சில இடங்களில் தாழியில் இட்டு புதைக்கும் வழக்கமும் இருந்துள்ளன.

தொல்காப்பியர் நெடுங்கல்கள் எழுப்பப்படும்போது கடைபிடிக்க வேண்டிய சடங்குகள் குறித்தும் விரிவாகப் பொருளதிகாரத்தில் கூறியுள்ளார்.

“காட்சி கால்கோள் நீர்படை நடுகல்
சீர்த்தகு சிறப்பின் பெரும்படை வாழ்த்தல்" (தொல்.பொரு.2-5)

என்று வரிசைப்படுத்திக் கூறுகிறது. அவையாவன,

□□□□□□□:
இறந்தவரை அவரது சுற்றத்தார் கண்டு வணங்குதல் பொருட்டுக் காட்சிப்படுத்துவதைக் காட்சி என்று அழைத்தனர்.

□□□□□□□□□

இறந்தோரை ஓரு இடத்தில் வைத்துப் பஞ்ச பூதங்களும் அவற்றை எடுத்துக் கொள்ள அழைப்பதைக் கால்கோள் என்று அழைத்தனர்.

□□□□□□□□

எஞ்சிய எலும்புகளை எடுத்து வந்து தூய்மைப்படுத்தி நீர் இடுவதை நீர்படை என்று அழைத்தனர்.

□□□□□□□

இறந்தவர்களுக்காக (உயிர் நீத்தோர்களுக்காக) எழுப்பப்படும் நினைவுச் சின்னத்தை நடுகல் என்றும், இந்நினைவுச் சின்னத்தில் இறந்தவர்களுக்காக வைக்கப்படுகின்ற பொருட்களைப் பெரும்படை என்றும் பின்னர் இறந்து பட்டவரைப் பற்றி அவரது நற்செயல்களை, பண்புகளை வாழ்த்துதல் என்றும் பெருங்கற்படைச் சின்னம் உருவான

Written by - மனவைா இரா. மர்த்தி , உதவிப் பரோசிரியர், தமிழ்த்தறை, ஸ்ரீ ராமகிரஷ்ணமிஷன் வித்யாலய கலை அறிவியல் கல்லரி, கரேயம்பத்தர் -20 -
Friday, 19 April 2019 00:51 - Last Updated Friday, 19 April 2019 00:56

விதத்தையும் அதற்காகக் கடைபிடிக்கக் கடிய பல்வறே சடங்களும் பற்றியும் தொல்காப்பியம் தளிவறுக கறுகிறது.

சங்க இலக்கியத்தில் இறந்தவர்களுக்காக நடப்பட்ட நடுகல்லை பல்வறே பயெரிட்டு அழதை்தனர். எழுத்துடன் நடுகல் (அகம்.53), மதிர் நடுகல் (அகம்.297), நடுகல் ஆயினன் (பறம்.221) என்று பல்வறே பாடல்களில் இக்கறிப்புகள் இடம்பறெ்றுள்ளன. நடுகல் நடப்பட்டதுடன் அக்கல்லுக்கு எடுக்கப்பட்ட சடங்குகள் பற்றியும் பதிவுகள் உள்ளன. பறநானுற்றில் மதுரை அறுவை வாணிகன் இளவடேனார் இது கறித்து கறும்பாேது

“இல்அடு களினி சில்கூசி சீ றுர்ப்
பூடைநடு கல்லின் நாட்பலி ஊட்டி
நல்நீ ராட்டி நயெ்ந்நறகை் கொளீ ,ய
மங்கல் மாப்பூகை மறுகுடன் கழும்” (பறம்.329.1-4)

என்ற பாடல் முதின் மல்லை தன்மயை எடுத்துரகை்கிறது. இப்பாடல் வாயிலாக தொல்காப்பியா் கறிய நடுகல் வழிபாட்டுச் சடங்குகளை விளங்கிக் கொள்ள முடிகிறது. இம்மரபு இன்றும் பண்பாட்டில் தொடா்மரபாக மக்கள் கடைபிடித்து வருகின்றனா்.

□□□□□□□□□□□ □□□□□□□□□□□ □□□□□□□

விருதுநகா் மாவட்டத்தில் திருத்தங்கல், வத்திராயிருப்பு கூன்னா் மவரை வனெ்றான், நத்தம்பட்டி, நடெுங்கூளம் பாேன்ற ஊா்கள் பரெுங்கற்காலப் பண்பாட்டாேடு தொடா்புடை ஊா்களாகும். இங்கு கிடதை்த தாழிகள் சிவப்பு கருப்பு கலந்த பானை ஓடுகளுடன் கடியன. நடெுங்கல்கள் அடிப்பறும் ஆறு அடி முதல் எட்டு அடிவரையிலும் மலே்பகுதி ஓரு அடிமுதல் இரண்டு அடிவரை அமைந்துள்ளது.

விருதுநகா், ஸ்ரீ வில்லிப்புத்தா், சங்கரன்கோவில் திருத்தங்கல், கூன்னா், வத்திராயிருப்பு ஆகிய ஊா்கள் பிற்காலப் பாண்டியா்களின் ஆட்சித்திறம் நிகழ்ந்துள்ள ஊா்களாகும். சான்றாக ஸ்ரீ வில்லிப்புத்தா் வட்டத்தில் அமைந்துள்ளன. “கூன்னா்“ எனும் ஊரை கி.பி.815 முதல் 862 வரை ஸ்ரீ மாற ஸ்ரீ வல்லபன் ஆட்சி சயெ்தும் வந்தான். அவனதும் ஆட்சிகாலத்தில் அவன் மகன் பராந்தக நடெுஞ்சடையன் என்பவன் ஆண்டும் வந்தான். அவனதும் ஆட்சியாண்டில் கூன்னா் எனும் ஊரில் 815 -862 ல் மிகப்பரெிய பாேர் ஒன்று நடந்தன. அப்பாேரில் ஸ்ரீ மாற ஸ்ரீ வல்லவன் கலந்தும் கொண்டும் பாேரிட்டான். அப்பாேரில் வறெ்றி பறெ்றும் கூன்னரை கபை்பற்றியதுடன் அவ்ஊருக்கும் “கருநிலக்கூபிநாடு“ என்றும் பயெர் மாற்றிக் கொண்டான். இதும் கூறித்தும் பிற்காலக் கல்வடெ்டுகள் தளிவுபடுத்துகின்றன. இச்சயெ்தியை பள்ளிமடம் கல்வடெ்டும் உறுதி சயெ்கிறது. இம்மன்னனின் கல்வடெ்டுகள் சாத்தா், இருக்கன்கூபி, நனெ்மனேி பாேன்ற ஊா்களில் காணப்படுகின்றன. இப்பாேரில் பல்வறே வீ ரா்கள் இறந்துள்ளனா். அவா்களுக்கும் நடுகல்லும் எடுக்கப்பட்டுள்ளன.” 5என்றும் விருதுநகா் மாவட்ட கையேடும் கூறிப்பிடுகிறதும்.

கூன்னரிலிருந்தும் மறே்கூநாேக்கி இரண்டும் கிலாேமீ ட்டா் தூரத்தில் மறே்கூத் தொடர்ச்சி மலை அடிவாரத்தில் முனியாண்டி காேவில் அமைந்துள்ளது. இக்காேவில் ஓரே ஓரு நடெுங்கல்லகை் கொண்டும் அமயைப்பறெ்றவயைாகும். இக்கல்லின் உயரம் 25 அடிக்கும் மலே் இருக்கும். அதன் அகலம் அடிப்பகுதி 6அடி கொண்டும் இருக்கும். இக்கல் கிழக்கும் நாேக்கி அமயைப்படிருக்கின்றன. அக்கல் அமைந்துள்ள ஊருக்கும்

Written by - மனவை இரா. மர்த்தி , உதவிப் பேராசிரியர், தமிழ்த்தறை, ஸ்ரீ ராமகிருஷ்ணமிஷன் வித்யாலய கலை அறிவியல் கல்லூரி, கோயம்புத்தூர் -20 -
Friday, 19 April 2019 00:51 - Last Updated Friday, 19 April 2019 00:56

நட்டுக்கல் மாணியாண்டி கோவில் என்பது இன்றைய பெயர். அதிலிருந்து இரண்டு கிலோமீட்டர் தூரத்தில் கிருட்டிணன்கோவில் என்மம் ஊர் அமைந்துள்ளது. அதன் அருகிலே மிக உயரமான கூன்று ஒன்று உள்ளது. அக்கூன்றின் மீது தரகு மாதா கோவில் ஒன்று இருந்து வருகிறது. இவ்வூர் சமெம்மண் நிலமாகும். மலைலை நிலத்தோடு தொடர்புடையது. மானவரி பயிறிடும் மூறை மட்டும் அதிகம் நிகழ்கிறது. அத்தகைய சிறப்பு பெற்ற அவ்ஊரில் உள்ள நட்டுக்கல் மாணியாண்டி மூத்தொழில்களையும் (காத்தல், படதைத்தல், அழித்தல்) செயெய்யக்கூடிய ஈஸ்வரன், மானிஷ்வரனாகக் காட்சி தந்து மக்களுக்கு அருள் பலித்து வருகிறார். கூன்னூரில் நடபைறெற்ற போரில் பல்வறேு வீராக்கள் வீரமரணம் அடைந்துள்ளனர். அத்தகைய வீரமரணம் அடைந்த வீரனுக்கு, அல்லது கூன்னூர் ஆநிரகைள் அதிகம் இருந்துள்ள மலைலை நிலமாகும். ஆநிரகைளகை் கவர்ந்தவர்களிடமிருந்து மீட்டு வரும்பேது உயிர்நீத்த ஓரு வீரனுக்காக நடப்பட்ட கல் இந்நடெுங்கல். இன்று மக்கள் அதனை தெய்வமாக வழிபட்டு வருகின்றனர். அவ்ஊரின் காவல் தெய்வமாகவும் இந்நடுகல் இருந்து வருகிறது.

□□□□□□□□□□□ □□□□□□□□□□□ □□□□□□□□

நடுகல்லை வழிபாடும் மரபு சங்க காலத்திலிருந்து தொடர்ந்து இருந்து வருகிறது என்பதை மூன்பு அறிந்தாலும் பூறநானூற்றில் மலைலநிலத்தில் வாழ்ந்த மனைவி ஓரூத்தி தன் கணவன் போரில் அரசனுடன் சோ்ந்து வறெ்றி பறெ்றுச் சலெ்வத்துடன் வந்து விருந்து படதைத்தூத் தரும் வாழ்க்கையைதை் தனக்குக் கொடுக்க வணே்டும் என்று நடப்பட்ட நடுகல்லை வழிபட்டாள். என்று பூறநானூறு கூறுகிறது. இதனை,

ஓலிமனெ் கூந்தல் ஒன்றுதல் அரிவை
நடுகல் கதைொழுது பரவும்” (பூறம் 306.3-4)

என்ற பாடல் வரி இதனை உறுதி செயெ்கிறது. அம்மரபு இன்றும் மக்களிடத்தில் வழக்கில் நிலவி வருகிறது. இருப்பினும் அன்று இறந்த வீரனின் நினைவாக நடுகல் நட்டு அதனை வழிபட்டு வந்தனர். ஆனால் இன்று அந்நடுகல் வணே்டியோர்க்கு வணே்டியதகை் கொடுக்கும் தெய்வக்கூடமாகக் காட்சியளிக்கிறது.

□□□□□□□□□□□□□□ □□□□□□□□□□□□□□□□ □□□□□□□□□□□□ □□□□□□□□□□□

நடெுங்கல்லை நட்டுக்கல்லு மாணியாண்டி என்று பெயரிட்டு அழதை்தாலும் மானிஷ்வரன் கோவில் என்றும் ஓரு சாரார் கூறுகின்றனர். வாரத்தில் ஞாயிறு, செவ்வாய், வளெ்ளி ஆகிய மூன்று நாட்கள் விமரிசையாகத் திருவிழாக்கள் போன்று வழிபாடு நிகழும். கூழந்தை இல்லாதவர்களுக்கு கூழந்தைப் பறேு வழங்குவதாகவும், உடல் நிலை நோய்வாய்ப்பட்டவர்களுக்கு நோய்நீக்கி தருவதாகவும், திருமண தோசம், செயெ்வினை போன்ற நம்பிக்கைகளும் இங்கு வருவதால் நிவாத்தியாகிறது என்ற நம்பிக்கையும் மக்கள் கைக்கொள்கின்றனர்.

வழிபாட்டுப் பொருட்களாகச் சங்க இலக்கியத்தில் நடெுங்கல்லுக்கு எத்தகைய சடங்குகள், படயைல்கள் நிகழ்த்தினார்களோ அதே பின்னணியில் சடங்குகள் நிகழ்கிறது. உயிர்பலியும் சோ்த்து இச்சடங்கோடு நிகழ்கிறது. சடங்குப் பொருட்களாக, (படயைல்களாக) 21 மூட்டை, ஆடு, கோழி, வணெ்பொங்கல், சக்கரபை்பொங்கல், மானியாண்டிக்கு எட்டு மூலம் வளெ்ளை வடே்டி(நடெுங்கல்லின் அடிப்பகுதியில் சூறு்றுவதற்கு), சந்தணம், குங்குமம், பீடி, சுரூட்டு, மதுபானம், வறெ்றிலை, பாக்கு, 21எலுமிச்சை மாலை, தேங்காய், பழம், பொறி, அவுல், இரண்டு கிலோ ஆப்பில், அரஞ்சு, திரட்சை, சவ்வாது, வளெ்ளிக்காப்பு, நோ்த்திக்கடனாக மொட்டை போடுதல்,

Written by - மனவை இரா. மதி, உதவிப் பேராசிரியர், தமிழத் தறை, ஸ்ரீ ராமகிருஷ்ணமிஷன் வித்யாலய கலை அறிவியல் கல்லூரி, கோயம்புத்தூர் -20 -
Friday, 19 April 2019 00:51 - Last Updated Friday, 19 April 2019 00:56

காதுகுத் தூல், கோயில் காணிக்கையாக 1001 பணம் போன்றவை படையாளாகப் படைக்கப்படுகிறது. இப்பொருட்களில் பெரும்பாண்மை தொடக்க காலத்தில் நடுகல்லுக்குப் படைக்கப்பட்டவையாகும். இன்றும் இம்மரபு தொடர்கிறது.

□□□□□□□□□□□□□ □□□□□□□□□

இக்கோவிலில் குறிசொல்லும் அதிகாரம் ஆண், பெண் இருவருக்கும் இருந்து வருகிறது. ஆனால் கோயில் தள அதிகாரம் (இடம்) அனைத்தும் பள்ளர், பறையர் இனத்தசை் சார்ந்தவர்கள் கையில் எடுத்துள்ளனர். கோயில் குறிசொல்பவர் பெரும்பாலும் பள்ளர் இனத்தசை் சேர்ந்தவர்களே ஆவார். நடுகல்லுக்குப் படைக்கப்படும் பொருட்கள் காணிக்கைகள் அனைத்தும் குறிசொல்லுபவர்களே எடுத்துச் செல்கின்றனர். குறி சொல்லுதலுக்கு ஓருவர் மட்டும் அமர்த்தப்படவில்லை. மனிஷ்வரன் சாமியார் யாருக்கு எல்லாம் வருகிறதோ அவர்கள் எல்லாம் வந்து தனித்தனியாக அக்கல்லசை் சுற்றி வணங்கி வருகின்றவர்களிடம் 51ரூ காணிக்கை வாங்கிக் கொண்டு சுருட்டப் பற்றவதைத்துக் கூடித்துக்கொண்டு குறிசொல்லுகிறார்கள். குறியாக திருமணம், குழந்தைவரம், கூடும்ப ஒற்றுமை, செயல்வினை நிவர்த்தி என பல்வறோ தூன்பங்களுக்கும் குறி கூறி வருகின்றனர். இவ்வழக்கம் இன்று தொடர்ந்து நிகழ்ந்து வருகிறது.

□□□□□□□□□□

நடெுங்கல்லை வழிபடும் மரபு இன்று தயெ்வமாக ஆக்கப்பட்ட நிலையில் அதன் கீழ் அல்லது அதனசை் சுற்றி தொல்பொருள்கள் நிரம்பக் காணப்படும். அத்தகைய பொருட்களை இனிவரும் காலங்களில் தொடர்ந்து ஆய்வு செய்ய முடியும் என்றால் அவ்விடங்கள் தொல்லியல் துறையிடம் சலெ்லும்போது மட்டுமே அவை ஆய்வுக்கு உட்படுத்த முடியும், ஏனனெ்றால் இன்றயை அரசியல், சமூக காழ்ப்புணர்ச்சியில் அத்தொகுதிகள் தனித்தொகுதிகளாகத் தோ்தலில் இருந்து வருகிறது. அவை எல்லாம் அந்தந்த மக்களுக்கு உரித்தானது என்று கைக்கொள்ளும்போது அரசு அதன் ஆழம் எண்ணவனெ்று தரியாமல் ஆட்சி என்ற நிலையில் ஓரு சார்பு நிலையிலே இயங்க முற்படும். இதனால் தமிழரின் தொல்மரபினை வளிக்கொண்டு வரும் நிலை அடியோடு மழுங்கடிக்கப்படும். இதனால் தமிழரின் மரபும் தொடர்ந்து சிதவைுகளசை் சந்தித்து தீ ரும். ஈரோடு மாவட்டம், பெருந்துறை வட்டத்தில் நொய்யல் ஆற்றின் வடகரையில் அமைந்துள்ள கொடுமணல் ஊருக்கு அருகிலுள்ள சனெ்னிமலையிலும் நடெுங்கல்லின் நிலமைை இதே தன்மையைை் பறெ்றுத் தான் இருந்து வருகிறது. இப்போக்குகள் எல்லாம் தயெ்வம் என்ற பயொ்கொண்டு தாங்கும்போது இவ்வழிபாட்டுமுறைகள் எல்லாம் தொடர்ந்து நிகழ்ந்து கொண்டே இருக்கும்.

□□□□□ □□□□□□□□□□□□□

க.ராஜன். தொல்லியல் நோக்கில் சங்க இலக்கியம் – உலகத் தமிழாராய்சி நிறுவனம், சனெ்னை-113, முதல் பதிப்பு.2004. ப.33
பூலவர் செ. இராசு. - தனெ் கொங்கு ஆய்வு மையம், தொல்லியல் நோக்கில் சங்க இலக்கியம் (கட்டுரை), ப.1
பூலவர் செ. இராசு. - தனெ் கொங்கு ஆய்வு மையம், தொல்லியல் நோக்கில் சங்க இலக்கியம்(கட்டுரை), ப.3
மலேது ப.3
விருதுநகர் மாவட்ட கையேடு, தமிழ்நாடு அரசு வெளியீ டு,ப.156
புறம்.264
அகம்.289

Written by - மூனவைா் இரா. ம□ர்த்தி , உதவிப் பரோசிரியர், தமிழ்த்தூறை, ஸ்ரீ ராமகிரூஷ்ணமிஷன் வித்யாலய கலை அறிவியல் கல்ல□ரி, கரோயம்பூத்த□ர் -20 -
Friday, 19 April 2019 00:51 - Last Updated Friday, 19 April 2019 00:56

அகம்.269
தொல்.பொரூ.2-5
பூறம்.329.1-4
பூறம் 306.3-4

ramvini2009@gmail.com

***□□□□□□□□□□□□□□ - -□□□□□□□□ □□□.□□□□□□□□□ ,□□□□□□□ □□□□□□□□□□□□□,□□□□□□□□□□□□□,□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□ □□□□□□□□□ □□□ □□□□□□□□□ □□□□□□□□,□ □□□□□□□□□□□□□□□ -20 -**